

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กมล พลวัน. ความผิดเกี่ยวกับความสะอาดเรียบร้อยของบ้านเมือง. ในเอกสารการ
สอนชุดวิชากฎหมายอาญา 3. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช,
2532.
- _____. สิทธิมนุษยชนกับสหประชาชาติ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การเวก,
2520.
- กฤตยชญ์ ศิริเขต. ความผิดเกี่ยวกับการค้าและความผิดเกี่ยวกับเพศ. ใน เอกสารการ
สอนชุดวิชากฎหมายอาญา 2 ภาคความผิด. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมมาธิราช, 2529.
- กองสวัสดิการสงเคราะห์ กรมประชาสงเคราะห์. สวัสดิภาพและกฎหมายสำหรับคนพิการ
ในต่างประเทศ. คู่มือปริทัศน์ ฉบับพิเศษ ขานรับปีคนพิการสากล, 2524.
- _____. ฝ่ายสงเคราะห์คนไร้ที่พึ่ง กรมประชาสงเคราะห์. หนังสือที่ มท.0807/02224
เรื่องข้อมูลเกี่ยวกับคนขอทาน, 19 กุมภาพันธ์ 2531.
- "ขอทานก็มีมาเพี้ยนะครับ." หนังสือพิมพ์ไทยเดลี 6-12 (มีนาคม 2533): 3.
- "ขอทานงานทำทาสรัฐบาล." หนังสือพิมพ์บ้านเมือง 21 (พฤศจิกายน 2532): 5.
- "ขอทานธุรกิจเงินแสนในคราบคนจน." หนังสือพิมพ์วิญญูจักร 28 (ตุลาคม 2533): 6.
- ขุนประเสริฐ สุภมาตรา. กฎหมายปกครองคำสอนชั้นปริญญาตรี. พระนคร: โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2480.
- ชินชฎา เทวินทรภักดี. พระราชบัญญัติสวัสดิการสังคม. เอกสารในการประชุมทาง
วิชาการประจำปี 2535 เรื่องยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่องานสวัสดิภาพสังคม
คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ณ ห้องประชุม ชั้น 4 ตึก
อเนกประสงค์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 31 กรกฎาคม - 1 สิงหาคม
2535.
- คณิต ณ นคร. กฎหมายอาญาภาคความผิด. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2532.

คัมภีร์ แก้วเจริญ. ข้อจำกัดสิทธิการฟ้องคดีอาญา. ใน เอกสารการสอนชุดวิชากฎหมายวิธีสบัญญัติ 3. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2534.

จิตติ ดิงศภัทย์. คำอธิบายประมวลกฎหมายอาญา ภาค 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา, 2529.

จิตติ ดิงศภัทย์. คำอธิบายกฎหมายอาญา ภาค 2 ตอน 2 และภาค 3.

กรุงเทพมหานคร: สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา, 2524.

_____ . คำอธิบายประมวลกฎหมายอาญา ภาค 2 ตอนที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา, 2518.

จรรยาพร ทันนิเทศ. เอกสารรายงานเรื่องการกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาคอนทอน. หลักรัฐธรรมนูญบริหารงานประจำสงเคราะห์ รุ่นที่ 14 กรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงมหาดไทย.

เจ้าหน้าที่สถานสงเคราะห์ชายและหญิง กรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงมหาดไทย.

สัมภาษณ์, 16 กันยายน 2535.

เจ้าหน้าที่กรมประชาสงเคราะห์, ฝ่ายสงเคราะห์คนไร้ที่พึ่ง, กองสวัสดิการสงเคราะห์.

กระทรวงมหาดไทย. สัมภาษณ์, 20 เมษายน 2536.

ชาญวิทย์ ยอดมณี. วิธีการเพื่อความปลอดภัย : แนวความคิดและข้อสังเกตบางประการ. วารสารกฎหมาย ปีที่ 11 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-กันยายน 2530): 16-17, 24.

เดชชาติ วงศ์โกมลเชษฐ์. รัฐธรรมนูญนานาชาติ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เจริญทัศน์, 2517.

"ธุรกิจขออน." สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ ปีที่ 30 ฉบับที่ 1 26 (มิถุนายน 2526): 21.

นฤมล กิตตะชานนท์. การประกันสังคมในประเทศสหรัฐอเมริกา. ใน การประกันสังคม

ไทย : แนวทางสู่ความเป็นจริง. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เจริญผล,

2529.

บรรลือ คงจันทร์. คู่มืออาสาสมัครส่งเสริมสิทธิ สิทธิประชาชนทั่วไป. กรุงเทพมหานคร:

โรงพิมพ์สมาคมสิทธิเสรีภาพของประชาชน, 2533.

บันทึกประกอบร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขออน พ.ศ.2484, สำนักงานคณะกรรมการ

กฤษฎีกา.

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติคนชอกทาน พ.ศ....., สำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกา.

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์และคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก
และเยาวชน พ.ศ....., สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา.

ประภาวรรณ เกตุอ่ำ. ศิลปวัฒนธรรม. นิตยสารการประชาสงเคราะห์ ปีที่ 30
ฉบับที่ 1 (มกราคม-กุมภาพันธ์ 2530): 51.

ประยุทธ กาญจนกุล. คำบรรยายกฎหมายปกครอง. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

"พ่อติดเหล้าขโมยลูกเมียบังคับให้ชอกทาน." หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ 11 (พฤศจิกายน 2536):
10.

ยิ่งศักดิ์ กฤษณจินดา. คำอธิบายกฎหมายลักษณะพยาน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
นิติบรรณาการ, 2528.

ร่างพระราชบัญญัติคนชอกทาน พ.ศ..... สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

รายงานการสำรวจเกี่ยวกับคนชอกทานในกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร: กอง
สวัสดิการสงเคราะห์ กรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงมหาดไทย, 2522.

รายงานการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์การดำเนินงานขององค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและ
เยาวชน. กรุงเทพมหานคร: คณะกรรมการเฉพาะกิจโครงการวิเคราะห์การ
ดำเนินงานขององค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน, 2529.

วิจิตร ระวิวงศ์. อนาคตของสวัสดิการสังคมในประเทศไทย. เอกสารในการสรุป
รายงานการประชุมสัมมนาการเสริมสร้างความรู้ทางสังคมสงเคราะห์แก่ผู้
ปฏิบัติงานด้านสวัสดิการสังคม คณะสังคมสงเคราะห์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ห้องประชุมชั้น 4 ตึกอเนกประสงค์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 12-13
ธันวาคม 2535.

วิมลศิริ ชำนาญเวช และ สุวานิต เกิดสมเกียรติ. สิทธิและหน้าที่ของประชาชนใน
สังคมไทย : มองในแง่เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม. ใน วิมลศิริ ชำนาญเวช
และวิจิต มันทากรณ์ (บรรณาธิการ), สู่สิทธิมนุษยชน : สิทธิหรือหน้าที่ใน
ประเทศไทยปัจจุบัน. หน้า 48-50. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

- วิสาร พันธนะ. ลักษณะทั่วไปของกฎหมายอาญาและปรัชญากฎหมายอาญา. ใน เอกสารการสอนชุดวิชา กฎหมายอาญา 1 ภาคทฤษฎีทั่วไป. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2536.
- ศักดิ์ศรี บริบาลบรรพตเขตต์. ระบบความมั่นคงทางสังคม. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2533.
- สมหวัง วิริยะผล. ความผิดฐานพรากเด็กและพรากผู้เยาว์ตามประมวลกฎหมายอาญา. วิทยานิพนธ์ปริญญาหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- สุวรรณ วลัยเสถียร. ลดาภิเษกนิพนธ์. สรรพากรสำเนา ปีที่ 33 ฉบับที่ 12 (ธันวาคม 2529): 17.
- สุรัสวดี หุ่นพยนต์. สิทธิมนุษยชนกับการพัฒนาชนบทไทย. ใน วิมลศิริ ชำนาญเวช และ วิจิต มั่นตาภรณ์ (บรรณาธิการ), สหสิทธิมนุษยชน : สิทธิหรือหน้าที่ในประเทศไทย ปัจจุบัน. หน้า 76. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- หลวงประดิษฐ์ มนุธรรม. คำอธิบายกฎหมายปกครอง. พระนคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2475.
- "กรมประชาสัมพันธ์." หนังสือครบรอบ 43 ปี กรมประชาสัมพันธ์ : 12.
- อุไรวรรณ พันธุ์ประพันธ์ และคณะ. การทอดทิ้งเด็ก : ปัญหาที่ท้าทายจิตสำนึกและความรับผิดชอบของสังคมในปัจจุบัน. กรุงเทพมหานคร: กรมประชาสัมพันธ์, 2534.
- อึ้งผ พูบำรุง. อาชญาวิทยาและอาชญากรรม. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2532.
- เอกสารประมวลความคิดของคณะกรรมการพิจารณาแก้ไข พระราชบัญญัติควบคุมการชอทาน พ.ศ.2484 ในการประชุมครั้งที่ 1/2529 วันที่ 12 ธันวาคม 2529 ณ ห้องประชุมกรมประชาสัมพันธ์ 1 กระทรวงมหาดไทย
- เอกสารแจกจ่ายของฝ่ายสงเคราะห์คนไร้ที่พึ่งและคนไร้โรคจิตทุเลา กองสวัสดิการสงเคราะห์ กรมประชาสัมพันธ์ กระทรวงมหาดไทย.
- เอกสารบันทึกประกอบร่างพระราชบัญญัติคนชอทาน พ.ศ..... สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เอกสารแปลของกรมองค์การระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ

เอกสารสรุปผลการดำเนินงานประจำปี สถานสงเคราะห์ชายัญญบุรี จังหวัดปทุมธานี
กรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงมหาดไทย, 2533.

ภาษาอังกฤษ

Andrew Bainham. Children : the New Law, the Children Act 1989.
Briatol: Jordan & Sons Ltd., 1991.

"Case and comment." The Criminal Law Review (January 1983): 45-46.

Courtney Stanhope Kenny. Outlines of Criminal Law. Cambridge:
The University Press, 1929.

Daniel Glaser. Handbook of Criminology. Chicago: Rand Mc.Nally
College Publishing Company, 1966.

G.N.Joshi. The constitution of India. London: Macmillan & Co.
Limited, 1956.

Harry Elmer Barnes and Negley K. Teeters. "Social Pathology and
Crime." in New Horizons in Criminology. Englewood Cilffs:
Prentice-Hall, 1959.

HK Bevan. Child Law. London: Butterworths, 1989.

Joseph G.Cook and Paul Marcus. Criminal Law. New York: Matthew
Bender, 1982.

Janice Hayes, J.D. Vagrancy. in American Jurisprudence. New York:
The Lawyers Co-Operation Publishing Co., 1989.

Jerome Hall, B.J. George, Jr. and Robert Force. Criminal Law and
Procedure. New York: The Bobbs-Merrill Company, 1962.

Jehangir M.J. Sethan. Society and the Criminal. Bombay: N.M.Tripathe
Private Limited, 1980.

Joseph Goldstein, Alan M.Dershowitz and Richard D. Schwartz.
Criminal Law. New York: The Free Press, 1974.

- L.H. Leigh. Vagrancy, Morality and Decency. in the Criminal Law Review (July 1975): 383.
- Lord Hailsham of St. Marylebone. Halsbury's Laws of England Volume ii London: Butterworths, 1976.
- Neil Corre. A Proposal for Reform of the Law of Begging. The Criminal Law Review (December 1984): 750-752.
- Richard C. Donnelly, Joseph Goldstein and Richard D. Schwartz. Criminal Law. New York: The Free Press of Glencoe, 1965.
- Ronald A. Anderson. Vagrancy and Guilt by Reputation. in Wharton's Criminal Law. New York: The Lawyers Co-Operation Publishing Company, 1957.
- Sir Hari Singh Gour. The Penal Law of India. Volum iii. Allahabad: Law Publishers, 1972.

ภาคผนวก

ร่าง
พระราชบัญญัติ
คนชอกทาน
พ.ศ.....

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมาย ว่าด้วย การควบคุมการชอกทาน

.....
.....

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติคนชอกทาน พ.ศ....."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ-
เบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติควบคุมการชอกทาน พุทธศักราช 2484
บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้
หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 4 พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่การปฏิบัติอันเป็นกิจวัตรตามลัทธิศาสนา

มาตรา 5 ในพระราชบัญญัตินี้

"ขอกาน" หมายความว่า ขอรหัสลับของผู้อื่นไม่ว่าจะเป็นการขอด้วยวาจา ข้อความ หรือการแสดงกิริยาอาการใด ๆ หรือด้วยการใช้ภาษาหรือวัตถุที่แสดงให้เข้าใจว่าประสงค์จะให้ผู้อื่นใส่รหัสลับลงในภาษาหรือวัตถุนั้น โดยมีได้มีการตอบแทนด้วยการทำงานอย่างใด หรือด้วยรหัสลับใด และมีใช้เป็นการขอกันอย่างฐานญาติมิตร

"คนขอกาน" หมายความว่า ผู้กระทำการขอกาน

"วลีพก" หมายความว่า ผู้ใช้ความสามารถหรือความชำนาญพิเศษเฉพาะตัวกระทำการขบร้อง ดัดสีตีเป่า หรือแสดงการเล่นต่าง ๆ หรือกระทำการอย่างอื่นใดในทำนองเดียวกันตามลำพังหรือเป็นหมู่คณะให้ผู้อื่นดูหรือฟัง โดยมีได้เรียกร้องค่าดูค่าฟัง แต่รับรหัสลับตามแต่ผู้ฟังจะสมัครใจให้

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้มีหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"สถานแรกรับคนขอกาน" หมายความว่า สถานที่สำหรับควบคุมผู้ซึ่งอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการประจำสถานแรกรับคนขอกานและคณะกรรมการสงเคราะห์คนขอกาน

"สถานสงเคราะห์คนขอกาน" หมายความว่า สถานที่สำหรับควบคุมรักษาพยาบาลสงเคราะห์รวมทั้งฝึกอาชีพแก่คนขอกาน ทั้งนี้ตามรัฐมนตรีประกาศกำหนด

"ผู้รับการสงเคราะห์" หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการสงเคราะห์ในสถานสงเคราะห์คนขอกานและผู้ซึ่งถูกส่งเข้ามาอยู่ในสถานแรกรับคนขอกาน

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการประจำสถานแรกรับคนขอกานตามพระราชบัญญัตินี้

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการสงเคราะห์คนขอกานตามพระราชบัญญัตินี้

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ อธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อหรืออธิบดีกรมการแพทย์

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 6 ห้ามมิให้ผู้ใดขอกาน

การขับร้องก็ดี การดีดสีตีเป่าก็ดี หรือการแสดงการเล่นต่าง ๆ ก็ดี หรือการกระทำอย่างอื่นใดในทำนองเดียวกันก็ดี ทั้งนี้เพื่อให้เข้าใจว่าเป็นวณิพก โดยมีได้ใช้ความสามารถหรือความชำนาญพิเศษเฉพาะตัว มิให้รับฟังเป็นข้อแก้ตัวว่าไม่ได้ขอกาน

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่พบว่า ผู้ใดขอกานให้พนักงานเจ้าหน้าที่ควบคุมตัวและนำส่งสถานแรกรับคนขอกานโดยมิชักช้า ถ้าผู้ถูกควบคุมตัวมีเด็กอยู่ในขณะนั้น ก็ให้นำตัวเด็กไปที่สถานแรกรับคนขอกานด้วย

มาตรา 7 ให้อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ดูแลกวาดขันให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งสังกัดกรมประชาสงเคราะห์ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 6 วรรคสามโดยเคร่งครัด และในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวจะให้มีเจ้าพนักงานตำรวจร่วมปฏิบัติด้วยก็ได้

มาตรา 8 ห้ามมิให้ผู้ใดใช้ จ้าง วาน ยุง สนับสนุน ใช้อุบายหลอกลวง ใช้กำลังประทุษร้าย หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอันใดให้คนอื่นขอกาน หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ให้มีคนอื่นขอกานตามสถานที่ต่าง ๆ

มาตรา 9 การขับร้อง การดีดสีตีเป่า การแสดงการเล่นต่าง ๆ หรือการกระทำอย่างอื่นใดในทำนองเดียวกันของวณิพกคนเดี่ยวหรือเป็นคณะจะต้อง

- (1) ไม่กีดขวางการจราจรหรือการสัญจรไปมาของประชาชน หรือ
- (2) ไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่ในบริเวณใกล้เคียง

มาตรา 10 เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้นำตัวผู้กระทำการขอกานผู้ใดมายังสถานแรกรับคนขอกาน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งมอบตัวผู้นั้นแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ของสถานแรกรับคนขอกาน และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับมอบตัวรับดำเนินการสอบประวัติ วิธีการขอกาน สถานที่ขอกาน ที่อยู่อาศัย และบันทึกไว้เป็นหลักฐาน แล้วนำเสนอคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาต่อไป

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับมอบตัวเห็นว่า ผู้ถูกควบคุมตัวตามมาตรา 6 มีเหตุอันควรสงสัยว่าป่วยเป็นโรคเรื้อน โรคติดต่ออันตราย หรือโรคติดต่อต้องแจ้งความให้พนักงานเจ้าหน้าที่รับผิดชอบควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข เพื่อรับตัวผู้นั้นไปตรวจ

ร่างกาย ถ้าพบว่าผู้นั้นป่วยเป็นโรคเรื้อน โรคติดต่ออันตราย หรือโรคติดต่อต้องแจ้งความให้
กรมควบคุมโรคติดต่อมีอำนาจควบคุมตัวเพื่อให้การรักษาพยาบาลได้ ถ้าตรวจไม่พบว่าป่วย
เป็นโรคดังกล่าวข้างต้น ให้ส่งตัวกลับไปยังสถานแรกรับคนชอกทาน

มาตรา 11 ให้อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ประกาศจัดตั้งสถานแรกรับคนชอกทาน
ขึ้นในกรุงเทพมหานครและในจังหวัดอื่นตามที่เห็นสมควร

ในกรณีที่จังหวัดใดไม่มีสถานแรกรับคนชอกทานให้อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์
ประกาศกำหนดให้สถานแรกรับคนชอกทานของจังหวัดใกล้เคียงเป็นสถานแรกรับคนชอกทานของ
จังหวัดนั้น

ประกาศตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 12 ให้มีคณะกรรมการประจำสถานแรกรับคนชอกทานในกรุงเทพมหานคร
ประกอบด้วยผู้แทนกรมประชาสัมพันธ์สี่คนที่อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์แต่งตั้ง ผู้แทนกรม
ควบคุมโรคติดต่อ ผู้แทนกรมการแพทย์ ผู้แทนกรมตำรวจ เป็นอนุกรรมการ และให้อธิบดี
กรมประชาสัมพันธ์แต่งตั้งข้าราชการในกรมประชาสัมพันธ์เป็นเลขานุการและผู้ช่วย
เลขานุการ

ให้ผู้แทนกรมประชาสัมพันธ์ตามวรรคหนึ่งที่มีอาวุโสสูงสุดตามระเบียบแบบแผน
ของทางราชการเป็นประธานคณะกรรมการ

มาตรา 13 เมื่อได้จัดตั้งสถานแรกรับคนชอกทานขึ้นในจังหวัดใด ให้มีคณะกรรมการ
ประจำสถานแรกรับคนชอกทานขึ้นในจังหวัดนั้น คณะอนุกรรมการประจำสถานแรกรับคนชอกทาน
ประกอบด้วย ประชาสัมพันธ์จังหวัดเป็นประธาน นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดหรือผู้แทน
ผู้กำกับตำรวจภูธรจังหวัดหรือผู้แทน เป็นอนุกรรมการ และให้ผู้ควบคุมสถานแรกรับ
คนชอกทานในจังหวัดนั้นเป็นเลขานุการ และให้ประธานคณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้ง
ข้าราชการกรมประชาสัมพันธ์ในจังหวัดนั้นเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา 14 คณะอนุกรรมการในกรุงเทพมหานครและในจังหวัดที่มีสถานแรกรับ
คนชอกทานมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 15 การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าในการประชุมคราวใดประธานคณะกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติของที่ประชุมคณะกรรมการให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 16 เมื่อคณะกรรมการได้รับรายงานจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 10 วรรคหนึ่งแล้ว ถ้าเห็นว่าสมควรจะได้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเกี่ยวกับผู้ถูกควบคุมตัวนั้น ก็ให้ทำการสืบสวนหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติมได้ ถ้าปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกควบคุมตัวมิได้ขอทานก็ให้คณะกรรมการสั่งปล่อยตัวไป หรือถ้าได้ขอทานด้วยความจำเป็นเป็นครั้งแรก ให้คณะกรรมการว่ากล่าวตักเตือนมิให้ขอทานอีกก่อนที่จะสั่งปล่อยตัวไป

มาตรา 17 ถ้าปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกควบคุมตัวตามมาตรา 6 ได้เคยถูกปล่อยตัวตามมาตรา 16 มาแล้ว หรือมีพฤติการณ์ที่เชื่อได้ว่าได้หาเลี้ยงชีพด้วยการขอทานหรือมีนิสัยชอบขอทาน ให้คณะกรรมการรายงานต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาให้การสงเคราะห์โดยมิชักช้า

มาตรา 18 ในระหว่างที่ผู้ถูกควบคุมตัวตามมาตรา 6 ถูกควบคุมตัวอยู่ในสถานแรกรับคนขอทาน ถ้าสามีภรรยา บิดามารดา บุตร ญาติพี่น้อง หรือผู้ปกครองเด็ก มาขอรับตัวไป คณะกรรมการจะอนุญาตให้รับตัวไปก็ได้ แต่ต้องให้ผู้มาขอรับตัวผู้ถูกควบคุมตัวทำสัญญาประกันว่า จะให้การดูแลเลี้ยงดูผู้ถูกควบคุมตัวนั้นตามควรแก่สภาพ และจะไม่ปล่อยให้ขอทานอีก ถ้าผิดสัญญาประกันจะยินยอมใช้เงินตามจำนวนที่ระบุไว้ ทั้งนี้ตามที่อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์กำหนด

มาตรา 19 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการสงเคราะห์คนขอทาน" ประกอบด้วยรองอธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ที่อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์มอบหมาย

เป็นประธาน ผู้แทนกรมควบคุมโรคติดต่อ ผู้แทนกรมการแพทย์ ผู้แทนกรมตำรวจ ผู้แทนสภา
 สังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ผู้แทนสมาคมนักสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย และ
 กรรมการอื่นอีกไม่เกินสามคน ซึ่งอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์แต่งตั้งจากราชการซึ่งดำรง
 ตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการกองในกรมประชาสัมพันธ์เป็นกรรมการ และให้อธิบดีกรม
 ประชาสัมพันธ์แต่งตั้งข้าราชการกรมประชาสัมพันธ์เป็นเลขานุการและผู้ช่วย
 เลขานุการ

มาตรา 20 การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่ง
 หนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าในการประชุมคราวใดประธาน
 กรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการ
 คนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติของที่ประชุมคณะกรรมการให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการ
 ลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง
 เป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 21 ให้คณะกรรมการมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการสงเคราะห์คนชราตามมาตรา 23 ต่อบริษัท
 กรมประชาสัมพันธ์
- (2) เสนอความเห็นเกี่ยวกับนโยบายการสงเคราะห์คนชราต่อบริษัทเพื่อนำ
 เสนอต่อรัฐมนตรี
- (3) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการปล่อยตัวผู้รับการสงเคราะห์ตามมาตรา 29
 ต่อบริษัท
- (4) ให้ความเห็นหรือคำแนะนำแก่อธิบดีในการออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ
 หรือคำสั่ง ตามมาตรา 26

มาตรา 22 คณะกรรมการจะตั้งอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการใด ๆ ตามที่
 คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

มาตรา 23 เมื่อคณะกรรมการได้รับรายงานจากคณะกรรมการตามมาตรา 17 แล้วให้ดำเนินการดังนี้

- (1) ถ้าเห็นว่าเป็นคนขอทานที่มีร่างกายและจิตใจปกติ หรือเป็นคนพิการแต่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพของร่างกายแล้ว ให้เสนออธิบดีกรมประชาสงเคราะห์เพื่อส่งตัวไปยังสถานสงเคราะห์คนขอทานของกรมประชาสงเคราะห์ เพื่อรับการฝึกอาชีพหรือส่งตัวไปสำนักจัดหางาน กรมแรงงาน เพื่อจัดหางานให้ทำตามความเหมาะสมของร่างกาย
- (2) ถ้าเห็นว่าเป็นคนที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นคนขอทานที่ป่วยเป็นโรคเรื้อน โรคติดต่ออันตราย หรือโรคติดต่อต้องแจ้งความ ให้เสนออธิบดีกรมประชาสงเคราะห์เพื่อส่งตัวไปยังสถานสงเคราะห์คนขอทานของกรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข
- (3) ถ้าเห็นว่าเป็นคนขอทานเป็นคนชรา หรือเป็นคนพิการที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ หรือเป็นคนทุพพลภาพ หรือเป็นคนป่วยด้วยโรคอื่นซึ่งมิใช่โรคเรื้อน โรคติดต่ออันตรายหรือโรคติดต่อต้องแจ้งความ ให้เสนออธิบดีกรมประชาสงเคราะห์เพื่อส่งตัวไปยังสถานสงเคราะห์คนขอทานของกรมประชาสงเคราะห์
- (4) ถ้าเห็นว่าเป็นคนขอทานเป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือน ให้เสนออธิบดีกรมประชาสงเคราะห์เพื่อส่งตัวไปยังสถานสงเคราะห์คนขอทานของกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข

มาตรา 24 คนขอทานซึ่งอธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ส่งตัวไปยังสถานสงเคราะห์คนขอทานของกรมควบคุมโรคติดต่อ หรือกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุขเมื่อได้รับการรักษาพยาบาลจนหายจากโรคที่เป็นเหตุให้ถูกส่งตัวแล้ว ให้อธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อหรืออธิบดีกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข ส่งตัวคนขอทานนั้นกลับไปยังสถานสงเคราะห์คนขอทานตามที่ได้รับแจ้งจากอธิบดีกรมประชาสงเคราะห์

มาตรา 25 ผู้ที่ถูกส่งตัวไปยังสถานแรกรับคนขอทานหรือสถานสงเคราะห์คนขอทานให้อยู่ภายใต้การควบคุมของอธิบดีซึ่งสถานแรกรับคนขอทานหรือสถานสงเคราะห์คนขอทานนั้นสังกัดอยู่

มาตรา 26 ให้อธิบดีมีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของตนในเรื่องดังต่อไปนี้

(1) การทำสัญญาประกันและการผิดสัญญาประกันตามมาตรา 18 และมาตรา 29
วรรคสาม

(2) การออกคำสั่งว่าด้วยการมอบอำนาจควบคุมตามมาตรา 25 ให้แก่ข้าราชการ ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ 5 ที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในจังหวัดที่สถานแรกรับคนขอทานหรือสถานสงเคราะห์คนขอทานนั้นตั้งอยู่

(3) กำหนดเวลาและวิธีการควบคุมผู้รับการสงเคราะห์ หรือผู้รับการรักษาพยาบาล หรือผู้รับการฝึกอาชีพ

(4) การฝึกอาชีพให้แก่ผู้รับการสงเคราะห์

(5) วินัย การรักษาวินัย การลงโทษทางวินัย สำหรับผู้รับการสงเคราะห์หรือผู้รับการรักษาพยาบาล หรือผู้รับการฝึกอาชีพ

การออกข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศตาม (1) (3) (4) หรือ (5) ต้องผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการ

อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ อธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ และอธิบดีกรมการแพทย์ จะร่วมกันออกข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศตาม (1) (3) (4) หรือ (5) เพื่อใช้ในสถานสงเคราะห์คนขอทานทุกแห่งหรือบางแห่งก็ได้ หรือจะแยกกันออกข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศดังกล่าวเพื่อใช้เฉพาะในสถานสงเคราะห์คนขอทานที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนก็ได้

ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 27 อธิบดีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจะสั่งให้ผู้รับการสงเคราะห์หรือผู้รับการฝึกอาชีพที่ถูกควบคุมตัวอยู่ในสถานสงเคราะห์คนขอทานทำงานใด ๆ ในสถานสงเคราะห์คนขอทานนั้น หรือ ณ สถานที่อื่นใดก็ได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา 28 การปล่อยตัวผู้รับการสงเคราะห์จากสถานสงเคราะห์คนขอทานให้กระทำได้ในกรณีดังต่อไปนี้

- (1) เมื่อได้ควบคุมตัวผู้รับการส่งเคราะห์ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อบังคับระเบียบ หรือประกาศตามมาตรา 26(3)
- (2) เมื่อสามี ภรรยา บิดามารดา บุตร ญาติพี่น้อง หรือผู้ปกครองเด็กได้มีหนังสือถึงอธิบดีขอรับตัวผู้รับการส่งเคราะห์จากสถานส่งเคราะห์คนชกาทานไปเพื่ออุปการะ
- (3) เมื่อสามีภรรยา บิดามารดา บุตร ญาติพี่น้อง หรือผู้ปกครองเด็กได้มีหนังสือถึงอธิบดีขอรับตัวผู้รับการส่งเคราะห์ซึ่งป่วยเรื้อรังไปเพื่อดูแลและให้การรักษาพยาบาลนอกสถานส่งเคราะห์คนชกาทาน
- (4) เมื่ออธิบดีได้รับแจ้งว่าผู้รับการส่งเคราะห์จะต้องไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร
- (5) เมื่อรับการส่งเคราะห์ถูกกล่าวหาในคดีอาญา และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องได้ขอรับตัวผู้รับการส่งเคราะห์นั้นไปควบคุมตัวเพื่อดำเนินการตามกฎหมาย
- (6) เมื่อผู้ควบคุมสถานส่งเคราะห์คนชกาทานรายงานอธิบดีว่า ผู้รับการส่งเคราะห์มีความรู้พอที่จะประกอบอาชีพเลี้ยงตัวเองได้ หรือมีผู้รับเข้าทำงานในสถานที่แห่งใดแห่งหนึ่ง

มาตรา 29 เมื่ออธิบดีได้รับหนังสือหรือรายงานตามมาตรา 28(2) (3) และ

(6) ให้อธิบดีส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาให้ความเห็นเพื่อประกอบการวินิจฉัยของอธิบดีว่า จะสมควรปล่อยตัวผู้รับการส่งเคราะห์หรือไม่

คำสั่งของอธิบดีในเรื่องนี้ให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่อธิบดีมีคำสั่งให้ปล่อยตัวผู้รับการส่งเคราะห์ตามมาตรา 28(2) และ

(3) อธิบดีจะสั่งให้ผู้ขอรับตัวผู้รับการส่งเคราะห์ทำสัญญาประกันว่าจะควบคุมดูแลมิให้ผู้ได้รับการปล่อยตัวกระทำการชกาทานอีกภายในระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับการปล่อยตัว และถ้าผิดสัญญาประกันจะยินยอมใช้เงินตามจำนวนที่ระบุไว้ก็ได้ ทั้งนี้ตามที่อธิบดีกำหนด

มาตรา 30 ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 31 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 8 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือน ถึงสามปี

และปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสามหมื่นบาท

ถ้าความผิดตามมาตรา 8 ได้กระทำต่อเด็กอายุไม่เกินสิบสามปี หรือคนพิการ ทุพพลภาพ หรือคนชรา ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา 32 วลีพกผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 9 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 33 คนขอทานที่ถูกควบคุมตัวอยู่ในสถานแรกรับคนขอทานหรือสถานสงเคราะห์คนขอทานผู้ใด หลบหนีไปจากสถานแรกรับคนขอทานหรือสถานสงเคราะห์คนขอทานที่ตนถูกควบคุมตัวอยู่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าความผิดตามวรรคแรกได้กระทำโดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือโดยขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สามคนขึ้นไป ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าความผิดตามมาตรา 33 ได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธ อาวุธปืน หรือวัตถุระเบิด ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษหนักกว่าโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้ในสองวรรคก่อนถึงหนึ่ง

มาตรา 34 ผู้ใดกระทำความผิดด้วยประการใดให้คนขอทานที่ถูกควบคุมตัวอยู่ในสถานแรกรับคนขอทานหรือสถานสงเคราะห์คนขอทานหลุดพ้นจากการควบคุมตัวไป ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นเหตุให้คนขอทานที่ถูกควบคุมตัวอยู่ในสถานแรกรับคนขอทานหรือสถานสงเคราะห์คนขอทานหลุดพ้นจากการควบคุมตัวไปตั้งแต่สามคนขึ้นไป ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าความผิดตามมาตรา 34 ได้กระทำโดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือโดยขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยมีหรือใช้อาวุธ อาวุธปืน หรือวัตถุระเบิด ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในสองวรรคก่อนถึงหนึ่ง

มาตรา 35 ให้สถานสงเคราะห์ สถานพยาบาล โรงพยาบาล และนิคมที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช 2484 เป็นสถานสงเคราะห์คนขอทานตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 36 ผู้รับการสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช 2484 ซึ่งยังคงรับการสงเคราะห์และการรักษาพยาบาลอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้รับการสงเคราะห์และการรักษาพยาบาลต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 37 บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช 2484 ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้จนกว่าจะมีข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่ง ที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 38 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และประกาศจัดตั้งสถานสงเคราะห์คนขอทานเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจและหน้าที่ของแต่ละกระทรวง

ประกาศจัดตั้งสถานสงเคราะห์คนขอทาน ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

ประวัติผู้เขียน

นายสมศักดิ์ ชินอรุณชัย เกิดวันที่ 29 พฤศจิกายน พ.ศ.2500 ที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีนิติศาสตร์บัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อ พ.ศ.2522 เนติบัณฑิต สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา เมื่อ พ.ศ.2527 ปัจจุบันรับราชการเป็นพนักงานอัยการ สำนักงานคดีแพ่ง สำนักงานอัยการสูงสุด